

Školní řád (příloha) – pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků v ZŠ

Č.j.: MZSŠD/165/22

Účinnost aktualizace od: 1. 9. 2025

Obsah:

A. Základní východiska hodnocení

B. Pravidla pro hodnocení výsledků žáků základní školy

1. Zásady průběžného hodnocení a hodnocení výsledků vzdělávání na vysvědčení
2. Pravidla hodnocení chování žáků.
3. Sebehodnocení žáků.
4. Stupně hodnocení prospěchu a chování v případě použití klasifikace a jejich charakteristika, včetně předem stanovených kritérií.
5. Zásady pro převedení slovního hodnocení do klasifikace nebo klasifikace do slovního hodnocení pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení
6. Způsob získávání podkladů pro hodnocení.
7. Podrobnosti o komisionálních a opravných zkouškách.

C. Zrušovací a závěrečná ustanovení, účinnost pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků ZŠ.

A. ZÁKLADNÍ VÝCHODISKA HODNOCENÍ

- Cílem hodnocení je **poskytnout žákovi a jeho zákonným zástupcům zpětnou vazbu**, prostřednictvím níž získává informace o tom, jak danou problematiku zvládá, co se naučil, v čem se zlepšil a v čem ještě chybí.
- Hodnocení žáků vychází ze stanovených cílů a konkrétních kritérií. **Soustředí se na individuální pokrok každého žáka**, na hodnocení naplnění předem stanovených požadavků v ŠVP (**očekávané výstupy, kompetence**), popř. IVP žáka. Nedílnou součástí hodnocení musí být vždy i návod, jak má žák postupovat, aby přetrvávající nedostatky odstranil.
- Při hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami **přihlížíme vždy k povaze postižení – zohledňujeme druh, stupeň a míru postižení žáka**. Součástí hodnocení je též hodnocení chování a projevů žáka. V hodnocení musí **převažovat prvky motivační**, posilující sebedůvěru žáka.
- Naší snahou je postupné **oslabování vnější motivace** žáků prostřednictvím známek - tzv. učení pro známky a **posilování vnitřní motivace** (jasná očekávání, vhodné sociální vztahy, zajímavé, činnostní učení, sebehodnocení žáka, ...).
- **Hodnotíme, co nejčastěji**; žákovi **okamžitě poskytujeme informace** o správnosti postupu, průběhu či výsledku (správně, nesprávně, málo, příliš apod.), **eliminujeme posuzování kvality žáka** (šikovný, schopný, ...). Každému hodnocení žáka musí předcházet jasné a srozumitelné seznámení žáka s cíli a kritérii vzdělávání. Žák má právo vědět, v čem, proč a kdy bude vzděláván, jakým způsobem a dle jakých pravidel bude hodnocen.
- **Sebehodnocení** žáka je nedílnou součástí procesu hodnocení, kterému žáky postupně učíme.

B. PRAVIDLA PRO HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ ŽÁKŮ ZÁKLADNÍ ŠKOLY

1. Zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání

- Hodnocení žáka je organickou součástí výchovně vzdělávacího procesu a jeho řízení.
- Hodnocení vychází z posouzení míry dosažení očekávaných výstupů formulovaných v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu nebo v individuálním vzdělávacím plánu (pokud je pro žáka vypracován jako oficiální dokument). Hodnocení je pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné.
- Při hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami vždy přihlížíme k povaze postižení nebo znevýhodnění.
- Při hodnocení jsou výsledky vzdělávání žáka hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů a k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům. Hodnocení zahrnuje ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.
- Ve výchovně vzdělávacím procesu v základní škole se uskutečňuje **kombinace slovního hodnocení, formativního hodnocení a klasifikace**. Celkové hodnocení na vysvědčení se uskutečňuje slovním hodnocením, klasifikací nebo kombinací obou způsobů. O způsobu hodnocení žáků na vysvědčení rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady a po projednání v pedagogické radě.

- Každé pololetí se vydává žákům školy vysvědčení. Za první pololetí lze místo vysvědčení vydat žákovi výpis z vysvědčení.
- Předměty speciálně pedagogické péče se na vysvědčení nehodnotí.
- Klasifikace je jednou z forem hodnocení, její výsledky se vyjadřují stanovenou stupnicí:
 - a) 1 – výborný,
 - b) 2 – chvalitebný,
 - c) 3 – dobrý,
 - d) 4 – dostatečný,
 - e) 5 – nedostatečný.
- Při hodnocení žáka klasifikačním stupněm se na obou stupních ZŠ použije pro zápis stupně hodnocení číslice.
- Ve výchovně vzdělávacím procesu se uskutečňuje hodnocení průběžné a celkové (sumativní).
- Průběžné hodnocení a klasifikace se uplatňují při hodnocení dílčích výsledků a projevů žáka, škola využívá i formativního hodnocení a různé **metody a formy motivačního hodnocení**- viz. samostatná příloha. Při průběžném hodnocení klasifikací pedagogové užívají také mezistupně klasické stupnice:
 - mínus= o něco horší, než uvedená známka
 - plus nebo hvězdička = o něco lepší, než uvedená známka
 - podtržená známka = zvýraznění pozitivního hodnocení této známky.
- Klasifikace souhrnného prospěchu se provádí na konci každého pololetí a není aritmetickým průměrem průběžného hodnocení.
- Chování neovlivňuje hodnocení výsledků ve vyučovacích předmětech.
- Žáky hodnotí průběžně všichni učitelé, kteří vyučují danému předmětu, výsledky hodnocení předávají třídnímu učiteli. Slovní hodnocení na vysvědčení zpracuje třídní
- Ohodnocením výkonu žáka posuzuje učitel výsledky práce přiměřeně náročně a objektivně vzhledem k individuálním možnostem a schopnostem žáka. Přihlíží také ke snaživosti žáka, jeho pečlivosti, zájmům.
- Do celkového hodnocení žáka je zahrnuto také přiměřené hodnocení žáka z plnění domácích úkolů. Hodnocení domácí přípravy tvoří jednu z mnoha složek celkového hodnocení žáka. Cílem domácích úkolů je kromě opakování a upevňování učiva pěstování pracovních návyků žáků.
- Zákonní zástupci žáka jsou o prospěchu žáka informováni třídním učitelem:
 - průběžně prostřednictvím žákovské knížky (popř. notýsků)
 - před koncem každého čtvrtletí (klasifikační období) – konzultace nebo třídní schůzky
 - kdykoliv na požádání zákonných zástupců žáka.
- V případě mimořádného zhoršení prospěchu informuje učitel zákonného zástupce žáka bezprostředně a prokazatelným způsobem.
- V případě slovního hodnocení žáků základní školy, bude pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání slovní hodnocení převedeno do klasifikace na žádost rodičů.
- Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné ani to, žák se za první pololetí nehodnotí.
- Nelze-li hodnotit žáka na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník, popř. znovu devátý ročník.
- Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o přezkoumání výsledků hodnocení žáka. Je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, krajský úřad. Pokud není dále stanoveno jinak, ředitel školy nebo krajský úřad nařídí komisionální přezkoušení žáka, které se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.
- V případě, že se žádost o přezkoumání výsledků hodnocení žáka týká hodnocení chování nebo předmětů výchovného zaměření, posoudí ředitel nebo krajský úřad (v případě, že předmět vyučuje ředitel) dodržení pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání žáka stanovených dle § 30 odst. 2 školského zákona. V případě zjištění porušení těchto pravidel ředitel školy (nebo krajský úřad) hodnocení změní. Nebyla-li pravidla porušena, výsledek hodnocení potvrdí, a to nejdéle do 14 dnů ode dne doručení žádosti.
- Žáci školy, kteří po dobu nemoci nejméně tři měsíce před koncem klasifikačního období navštěvovali školu při zdravotnickém zařízení a byli tam klasifikováni za pololetí ze všech, popř. jen z některých předmětů, se po návratu do kmenové školy znovu nezkoušejí a neklasifikují. Jejich klasifikace ze školy při zdravotnickém zařízení v předmětech, ve kterých byli klasifikováni, je závazná. V předmětech, ve kterých nebyli vyučováni, se neklasifikují.
- Žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen. To neplatí, pokud již žák na daném stupni jednou ročník opakoval.
- Ředitel školy může povolit žákovi na žádost jeho zákonného zástupce a na základě doporučujícího vyjádření odborného lékaře opakování ročníku z vážných zdravotních důvodů, a to bez ohledu na to, zda žák na daném stupni již opakoval ročník.

Celkové hodnocení.

- Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni:
 - a) prospěl(a) s vyznamenáním,

- b) prospěl(a),
- c) neprospěl(a)
- d) nehodnoce(a)

podle těchto pravidel:

- a) prospěl(a) s vyznamenáním, není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2 – chvalitebný, průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré; v případě použití slovního hodnocení se celkové hodnocení odvozuje od předvedení slovního hodnocení do klasifikace (viz. tabulka odst.č.6) a dále shodným způsobem,
- b) prospěl(a), není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 – nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením,
- c) neprospěl(a), je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 – nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením,
- d) nehodnocen(a), není-li možné žáka hodnotit z některého z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem na konci prvního pololetí.

Postup do vyššího ročníku.

- Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů s výjimkou výchovných předmětů a z předmětů, z nichž byl uvolněn.
- Do vyššího stupně postoupí i žák prvního stupně, který již v rámci prvního stupně ZŠ opakoval ročník, a žák druhého stupně ZŠ, který již v rámci druhého stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka.

2. Pravidla hodnocení chování žáků.

- Hodnocení chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují a s ostatními učiteli; rozhoduje o ní ředitel školy po projednání v pedagogické radě.
- Kritériem pro hodnocení chování je dodržování pravidel slušného chování a dodržování řádu školy během klasifikačního období.
- Při hodnocení chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka, k jeho psychickému a zdravotnímu stavu, k druhu a stupni mentálního postižení, k prognóze jeho vývoje, k prostředí, ve kterém žák žije. K uděleným opatřením k posílení kázně se přihlíží pouze tehdy, jestliže běžná výchovná opatření byla neúčinná.
- Škola hodnotí žáky za jejich chování ve škole i při akcích organizovaných školou.
- Mimořádné činy žáků, pochvaly a nedostatky v chování žáků se projednávají v pedagogické radě.
- Zákonní zástupci žáka jsou o chování žáka informováni třídním učitelem:
 - průběžně prostřednictvím žákovské knížky (popř. notýsků)
 - před koncem každého čtvrtletí
 - okamžitě v případě mimořádného porušení školního řádu.
- Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni:
 - a) 1 – velmi dobré,
 - b) 2 – uspokojivé,
 - c) 3 – neuspokojivé.

Pravidla pro udělování pochval a jiných ocenění a ukládání napomenutí a důtek.

- Pochvaly a ocenění žákům uděluje:
 - a) ředitel školy na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické či fyzické osoby (po projednání v pedagogické radě) za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za dlouhodobou úspěšnou práci,
 - b) třídní učitel na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících (po projednání s ředitelem školy) za výrazný projev školní iniciativy nebo za déletrvající úspěšnou práci.
- Napomenutí a důtky žákům uděluje třídní učitel nebo ředitel školy dle závažnosti porušení povinností stanovených školním řádem v tomto sledu:
 - a) napomenutí třídního učitele,
 - b) důtka třídního učitele,
 - c) důtka ředitele školy.
- Napomenutí i důtky lze uložit po projednání v pedagogické radě.
- O udělení pochvaly a jiného ocenění nebo uložení napomenutí nebo důtky (včetně důvodů) jsou prokazatelně informováni rodiče, zároveň se toto zaznamenává do dokumentace školy.
- Udělení pochvaly a jiného ocenění se zaznamenává na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno.

3. Sebehodnocení žáků.

- Sebehodnocení je důležitou součástí hodnocení žáků školy.
- Sebehodnocení je důležitou dovedností, která má přímý vliv na sebepojetí a sebevědomí žáka i na jeho sociální dovednosti a asertivitu.
- Sebehodnocení mapuje cestu, kterou konkrétní žák urazil, než dospěl k cíli a to, zda a do jaké míry splnil úkol.
- Chybu je potřeba chápat jako přirozenou věc v procesu učení. Pedagogičtí pracovníci se o chybě s žáky baví, žáci mohou některé práce sami opravovat. Chyba je důležitý prostředek učení. Nalezení chyby žákem samotným chápeme jako cestu dalšího rozvoje jeho poznání.
- Při sebehodnocení se žák snaží popsat:

- co se mu daří, co se naučil, co se mu líbilo, co ho bavilo
- co mu ještě nejde, co ho nebavilo a proč
- co může vylepšit
- jak bude překonávat své chyby, jak bude pokračovat dál.
- Při školní práci vedeme žáky, aby komentovali své výkony a výsledky.
- Podporu sebehodnocení žáků můžeme rozvíjet i v jakékoliv grafické podobě.
- Sebehodnocení žáka musí být vždy doplněno hodnocením učitele.
- Vedeme žáky k tomu, že známky nejsou jediným zdrojem motivace učení a jedinou zpětnou vazbou učitele. Takto to vnímají i všichni učitelé.
- Sebehodnocení vede žáka:
 - ke znovuvybavení a následné analýze provedené činnosti,
 - ke zmapování získaných nebo ještě chybějících zkušeností a znalostí,
 - ke zhodnocení příčin neúspěchu a přemýšlení nad tím, co by příště mohl dělat jinak,
 - ke zhodnocení toho, co se mu povedlo,
 - k hodnocení průběhu i výsledku jeho práce,
 - k možnosti předejít chybám tím, že zmapuje příčiny chyb a promyslí jiný možný postup v budoucnu

4. Stupně hodnocení prospěchu a chování v případě použití klasifikace a jejich charakteristika, včetně předem stanovených kritérií

4.1 Stupně hodnocení prospěchu

- Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni prospěchu:

- 1 – výborný,
- 2 – chvalitebný,
- 3 – dobrý,
- 4 – dostatečný,
- 5 – nedostatečný.

Stupně hodnocení prospěchu a chování, včetně předem stanovených kritérií.

Kritéria klasifikace (a základní kritéria slovního hodnocení) prospěchu:

- 1 - Žák dosahuje konkretizovaných výstupů, očekávaných kompetencí, klíčových kompetencí a cílů základního vzdělávání stanovených v ŠVP nebo IVP (dále jen stanovených výstupů) **v určeném (nebo kratším) čase. Výstupů je schopen dosahovat i bez pomoci učitele nebo jen s jeho malou pomocí.** Projevuje trvalý zájem o výuku a o pozitivní rozvíjení své osobnosti. Řádně se na výuku připravuje a vzorně plní zadané úkoly. Při výuce plně využívá svých schopností, možností a rezerv.
- 2 - **Žák dosahuje většiny stanovených výstupů v určeném čase s malou pomocí učitele. Je částečně schopen pracovat samostatně.** Projevuje zájem o výuku a o rozvíjení své osobnosti. Jeho příprava na výuku a plnění zadaných úkolů vykazují drobné nedostatky. Při výuce se snaží plně využívat svých schopností, možností a rezerv.
- 3 - **Žák dosahuje stanovených výstupů, ale v delším než určeném čase a s výraznou pomocí učitele.** Samostatné práce je schopen jen částečně. Projevuje částečný zájem o výuku a rozvíjení své osobnosti. Jeho příprava na výuku a plnění zadaných úkolů často vykazují výraznější nedostatky. Svých schopností, možností a rezerv využívá při výuce jen částečně, a vykazuje jen malou snahu o zlepšení tohoto stavu.
- 4 - **Žák dosahuje i přes výraznou pomoc učitele, a za mnohem delší, než určený čas, jen některých stanovených výstupů.** Samostatné práce není téměř schopen. Projevuje malý zájem o výuku a rozvíjení své osobnosti. Jeho příprava na výuku trvale vykazuje výrazné nedostatky. Svých schopností, možností a rezerv využívá při výuce jen velmi málo, spíše ojediněle, a nejeví téměř žádnou snahu tento stav zlepšit.
- 5 - **Žák nedosahuje prakticky žádných stanovených výstupů, ani ve výrazně delším, než určeném čase, a to i přes maximální pomoc a snahu učitele. Samostatné práce není schopen.** O výuku a rozvíjení své osobnosti neprojevuje zájem. Na výuku se nepřipravuje. Své schopnosti, možnosti a rezervy při výuce nevyužívá; snahu zlepšit tento stav neprojevuje.

- **Pro potřeby klasifikace se předměty dělí do tří skupin:**

- předměty s převahou teoretického zaměření,
- předměty s převahou praktických činností a
- předměty s převahou výchovného zaměření.

Kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně jsou formulována především pro celkovou klasifikaci. Učitel však nepreceňuje žádné z uvedených kritérií, posuzuje žákovy výkony komplexně, v souladu se specifikou předmětu.

4.1.1 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření

Převahu teoretického zaměření mají jazykové, společenskovední, přírodovědné předměty a matematika.

Při klasifikaci výsledků ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:

- ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, zákonitostí a vztahů,

- kvalita a rozsah získaných dovedností vykonávat požadované rozumové a motorické činnosti,
- schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu společenských a přírodních jevů a zákonitostí,
- schopnost využívat zkušeností a poznatků získaných při praktických činnostech,
- aktivita v přístupu k činnostem, zájem o ně a vztah k nim,
- výstižnost a jazyková správnost ústního a písemného projevu,
- kvalita výsledků činností a schopnost samostatné práce.

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák má v přesnosti a úplnosti poznatky, fakta a pojmy a chápe vztahy mezi nimi. Při vykonávání požadovaných rozumových a motorických činností projevuje někdy nepatrné nepřesnosti. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. Osvojené poznatky a dovednosti aplikuje při řešení teoretických a praktických úkolů někdy s menšími chybami. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí podle podnětů učitelů. Jeho myšlení je vcelku správné, ale pomalejší. Ústní a písemný projev je poměrně správný a výstižný, grafický projev je úhledný a úpravný. Kvalita výsledků jeho činnosti je občas narušena nedostatky. Žák je schopen pracovat po předběžném návodu učitele.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák má v přesnosti a úplnosti požadovaných poznatků, faktů, pojmů a ve vztazích mezi nimi ojedinělé podstatnější mezery. Při vykonávání požadovaných rozumových a motorických činností projevuje nepřesnosti, které dovede za pomoci učitele korigovat. Osvojené poznatky a dovednosti aplikuje při řešení teoretických a praktických úkolů s menšími chybami. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je méně samostatný a potřebuje vedení učitelem. Jeho myšlení vykazuje drobné nepřesnosti. Ústní a písemný projev má zpravidla nedostatky ve správnosti a přesnosti, grafický projev je méně estetický. Kvalita výsledků jeho činnosti je narušena nedostatky. Žák je schopen samostatně pracovat po předběžném návodu učitele s menšími obtížemi.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v přesnosti a úplnosti požadovaných poznatků, faktů, pojmů a ve vztazích mezi nimi závažné mezery. Při vykonávání požadovaných rozumových a motorických činností projevuje časté nepřesnosti. Pro výklad a hodnocení jevů dovede své vědomosti uplatnit omezeně a jen za pomoci učitele. Někdy projevuje i větší nedostatky v myšlení. Rovněž ústní a písemný projev je slabý, grafický projev je často méně estetický. Kvalita výsledků jeho činnosti je narušena značnými nedostatky. Žák je schopen samostatně pracovat pod občasným dohledem učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v přesnosti a úplnosti požadovaných poznatků, faktů, pojmů a ve vztazích mezi nimi četné a velmi závažné mezery. Při vykonávání požadovaných rozumových a motorických činností projevuje četné a značné nepřesnosti. Pro výklad a hodnocení jevů dovede své vědomosti uplatnit velmi omezeně a jen za stálé pomoci učitele. Má často větší nedostatky v myšlení. Rovněž ústní projev je velmi slabý, grafický projev není estetický. Kvalita výsledků jeho činnosti je narušena velmi značnými nedostatky. Žák je schopen pracovat pouze pod trvalým dohledem.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si předepsané učivo neosvojil. Má trvalé velmi podstatné nedostatky ve vykonávání požadovaných rozumových a motorických činností. Mezerovité a nepřesné osvojení vědomostí a dovedností nestačí na řešení teoretických a praktických úkolů. Při výkladu a hodnocení jevů nedovede své vědomosti uplatnit ani s pomocí učitele. Má trvale velmi značné nedostatky v myšlení. Jeho projev ústní i písemný je naprosto nevyhovující. Rovněž grafický projev je na velmi nízké úrovni. Žák není schopen uspokojivě pracovat ani pod trvalým dohledem učitele.

4.1. 2 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou praktického zaměření.

Praktické činnosti mají v základní škole praktické výsadní postavení vzhledem k poslání této školy.

Při klasifikaci v praktických činnostech se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:

- vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem,
- osvojení praktických dovedností a návyků, zvládnutí účelných způsobů práce,
- využití získaných teoretických vědomostí v praktických činnostech,
- aktivita, samostatnost, tvořivost, iniciativa v praktických činnostech,
- kvalita výsledků činností,
- organizace vlastní práce a pracoviště, udržování pořádku na pracovišti,
- dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a péče o životní prostředí,
- hospodárné využívání surovin, materiálů, energie, překonávání překážek v práci,
- obsluha a údržba jednoduchých pracovních pomůcek, nástrojů, nářadí a měřidel.

Při hodnocení samostatnosti, tvořivosti, uvědomělosti a pohotovosti v pracovních činnostech se přihlíží k druhu a stupni postižení i k celkovému zdravotnímu stavu žáka.

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák soustavně projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Pohotově, samostatně a někdy i tvořivě využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává pohotově, samostatně uplatňuje získané dovednosti a návyky. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce; dopouští se jen menších chyb, výsledky jeho práce jsou bez závažnějších nedostatků. Účelně si organizuje vlastní práci, udržuje pracoviště v pořádku. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a aktivně se stará o životní prostředí. Hospodárně využívá suroviny, materiál, energii. Vzorně udržuje výrobní pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla. Aktivně se snaží překonávat vyskytující se překážky a dokončit práci.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Samostatně, ale s menší jistotou využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává samostatně, v postupech a způsobech práce se nevyskytují podstatné chyby. Výsledky jeho práce mají drobné nedostatky. Účelně si organizuje vlastní práci, pracoviště udržuje v pořádku. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a stará se o životní prostředí. Při hospodárném využívání surovin, materiálů a energie se dopouští malých chyb. Výrobní nástroje, pomůcky, nářadí a měřidla obsluhuje a udržuje s drobnými nedostatky. Překážky v práci překonává s občasnou pomocí učitele. Dovede vytrvat v práci až do jejího dokončení.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák projevuje vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem s menšími výkyvy. Za pomoci učitele uplatňuje získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech se dopouští chyb a při postupech a způsobech práce potřebuje občasnou pomoc učitele. Výsledky práce mají nedostatky. Vlastní práci organizuje méně účelně, udržuje pracoviště v pořádku. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a v malé míře přispívá k tvorbě a ochraně životního prostředí. Na podněty učitele je schopen hospodárně využívat suroviny, materiály a energii. K údržbě zařízení, přístrojů, nářadí a měřidel musí být částečně podněcován. Překážky v práci překonává jen s častou pomocí učitele. Občas potřebuje povzbudit k dokončení práce.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák pracuje bez zájmu a vztahu k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Získané teoretické poznatky dovede využít při praktické činnosti jen za soustavné pomoci učitele, při častém opakování určitého druhu činnosti. V praktických činnostech, dovednostech a návycích se dopouští větších chyb. Při volbě postupů a způsobů práce potřebuje soustavnou pomoc učitele. Ve výsledcích práce má závažné nedostatky. Práci dovede organizovat za soustavné pomoci učitele, méně dbá o pořádek na pracovišti. Méně dbá na dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o životní prostředí. Porušuje zásady hospodárnosti využívání surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě zařízení a pomůcek, přístrojů, nářadí a měřidel se dopouští závažných nedostatků. Překážky v práci překonává jen s pomocí učitele. Bez jeho soustavného povzbuzování by práci nedokončil.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák neprojevuje zájem o práci a vztah k ní, ani k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem není na potřebné úrovni. Nedokáže ani s pomocí učitele uplatnit získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech, dovednostech a návycích má podstatné nedostatky. Nedokáže postupovat při práci ani s pomocí učitele. Výsledky jeho práce jsou nedokončené, neúplné, nepřesné, nedosahují předepsané ukazatele. Práci na pracovišti si nedokáže zorganizovat, nedbá na pořádek na pracovišti. Neovládá předpisy o ochraně zdraví při práci a nedbá na ochranu životního prostředí. Nevyužívá hospodárně surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě zařízení a pomůcek, přístrojů a nářadí, nástrojů a měřidel se dopouští závažných nedostatků.

Překážky v práci nepřekoná ani s pomocí učitele.

4.1. 3 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření

Převahu výchovného zaměření mají: výtvarná výchova, hudební výchova, tělesná výchova apod.

Při klasifikaci v předmětech s převahou výchovného zaměření se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:

- stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu,
- osvojení potřebných vědomostí, zkušeností, činností a jejich tvořivá aplikace,
- poznání zákonitostí daných činností a jejich uplatňování ve vlastní činnosti,
- kvalita projevu,
- vztah žáka k činnostem a zájem o ně,
- estetické vnímání, přístup k uměleckému dílu a k estetice ostatní skutečnosti,
- v tělesné výchově s přihlédnutím k druhu a stupni postižení a k celkovému zdravotnímu stavu žáka, všeobecná tělesná zdatnost, výkonnost a jeho péče o vlastní zdraví.

Při hodnocení tvořivosti, samostatnosti a přesnosti projevu se přihlíží k druhu a stupni postižení a k celkovému zdravotnímu stavu žáka.

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný, na základě využívání svých osobních předpokladů, které úspěšně rozvíjí. Jeho projev je esteticky působivý, má jen menší nedostatky z hlediska požadavků osnov. Žák tvořivě aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky v nových úkolech. Má zájem o umění, estetiku, rozvíjí svůj vkus. Usiluje o rozvíjení tělesné zdatnosti.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Nevyužívá dostatečně svých schopností. Jeho projev je méně působivý, dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají mezery a při aplikaci potřebuje občasnou pomoc učitele. Má menší zájem o umění, o estetiku a rozvíjení svého vkusu. Méně usiluje o posílení své tělesné zdatnosti.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák je v činnostech málo aktivní a tvořivý. Rozvoj jeho schopností a jeho projevu jsou málo uspokojivé. Úkoly řeší s častými chybami. Své vědomosti a dovednosti aplikuje jen s pomocí učitele. Má malý zájem o umění, estetiku a rozvoj svého vkusu. Málo usiluje o posílení své tělesné zdatnosti.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je sotva uspokojivý. Úkoly řeší s častými a podstatnými chybami. Své minimální vědomosti a dovednosti aplikuje se zvýšenou pomocí učitele. Zájem o umění, estetiku a rozvoj svého vkusu je nepatrný, rovněž tak zájem o posílení své tělesné zdatnosti

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák je v činnostech pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Úkoly nevyřeší. Své minimální vědomosti a dovednosti nedovede aplikovat ani se zvýšenou pomocí učitele. Neprojevuje zájem u umění, estetiku a rozvoj vkusu. Nevyvíjí potřebné úsilí rozvíjet svou tělesnou zdatnost.

4.2 Stupně hodnocení chování

(1) Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni:

- a) 1 – velmi dobré,
- b) 2 – uspokojivé,
- c) 3 – neuspokojivé.

Kritéria pro jednotlivé stupně klasifikace chování jsou následující:

Stupeň 1 (velmi dobré)

Žák dodržuje pravidla chování a ustanovení školního řádu a řádu školní družiny. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle, je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

Stupeň 2 (uspokojivé)

Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními školního řádu. Žák se dopustil závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo školního řádu; nebo se opakovaně dopustil méně závažných přestupků. Zpravidla se přes důtku třídního učitele dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy, ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob.

Stupeň 3 (neuspokojivé)

Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustil se takových závažných přestupků proti školnímu řádu nebo provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy. Zpravidla se přes důtku ředitele školy dopouští dalších přestupků.

5. Zásady pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace u žáků základní školy

Zásady pro převedení slovního hodnocení do klasifikace nebo klasifikace do slovního hodnocení pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení

Prospěch

Ovládnutí učiva předepsaného osnovami	
1 – výborný	Ovládá
2 – chvalitebný	Ovládá s malými mezerami
3 – dobrý	V podstatě ovládá
4 – dostatečný	Ovládá se značnými mezerami
5 – nedostatečný	Neovládá
Úroveň myšlení	
1 – výborný	Dobře chápe souvislosti
2 – chvalitebný	Uvažuje celkem samostatně
3 – dobrý	Menší samostatnost v myšlení
4 – dostatečný	Nesamostatné myšlení
5 – nedostatečný	Odpovídá nesprávně i na návodné otázky
Úroveň vyjadřování	
1 – výborný	Poměrně přesné a výstižné
2 – chvalitebný	Celkem výstižné
3 – dobrý	Myšlenky vyjadřuje ne dost přesně
4 – dostatečný	Myšlenky vyjadřuje se značnými obtížemi
5 – nedostatečný	I na návodné otázky odpovídá nesprávně
Celková aplikace vědomostí, řešení úkolů, chyby, jichž se žák dopouští	
1 – výborný	Užívá vědomostí a dovedností, pracuje samostatně a s jistotou
2 – chvalitebný	Dovede používat vědomosti a dovednosti při řešení úkolů, dopouští se jen menších chyb
3 – dobrý	Řeší úkoly s pomocí učitele a s touto pomocí překonává potíže a odstraňuje chyby
4 – dostatečný	Dělá podstatné chyby, nesnadno je překonává

5 – nedostatečný	Praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí
Píle a zájem o učení	
1 – výborný	Aktivní, učí se svědomitě a se zájmem
2 – chvalitebný	Učí se svědomitě
3 – dobrý	K učení a práci nepotřebuje větších podnětů
4 – dostatečný	Malý zájem o učení, potřebuje stále podněty
5 – nedostatečný	Pomoc a pobízení k učení jsou zatím neúčinné

Chování

1 – velmi dobré	Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení řádu školy. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Žák je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.
2 – uspokojivé	Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními řádu školy. Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo řádu školy; nebo se opakovaně dopustí méně závažných přestupků. Zpravidla se přes důtku třídního učitele školy dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy. Ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob.
3 – neuspokojivé	Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustí se takových závažných přestupků proti školnímu řádu nebo provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy. Zpravidla se přes důtku ředitele školy dopouští dalších přestupků.

6. Způsob získávání podkladů pro hodnocení

1. Podklady pro hodnocení a klasifikaci výchovně vzdělávacích výsledků a chování žáka získává učitel zejména těmito metodami, formami a prostředky:

- soustavným diagnostickým pozorováním žáka,
- soustavným sledováním výkonů žáka a jeho připravenosti na vyučování včetně plnění domácích úkolů,
- různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové),
- analýzou různých činností žáka se zvláštním zaměřením na manuální zručnost, úroveň dosažené sebeobsluhy a na celkovou sociální vyspělost,
- konzultacemi s ostatními učiteli a podle potřeby s dalšími odborníky (výchovný poradce, psycholog, logoped, neurolog, SPC),
- rozhovory se žákem a zákonnými zástupci žáka.

2. Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáka průkazným způsobem tak, aby mohl vždy doložit správnost celkové klasifikace žáka i způsob získání známek (ústní zkoušení, písemné,...).V případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání pracovního poměru v průběhu klasifikačního období předá tento klasifikační přehled zastupujícímu učiteli nebo vedení školy.

3. Učitel oznamuje žákovi výsledek každého hodnocení a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů, výtvorů. Po ústním vyzkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě. Výsledky hodnocení písemných prací a praktických činností oznámí žákovi nejpозději co nejdříve. Učitel sděluje všechny známky, které bere v úvahu při celkové klasifikaci, zástupcům žáka a to zejména prostřednictvím zápisů do žákovské knížky - současně se sdělováním známek žákům. Při hodnocení využívá i formativní způsoby hodnocení a sebehodnocení žáka. V případě používání formativního hodnocení nahrazuje známky adekvátním průběžným hodnocením slovním tak, aby byly výsledky vzdělávání rodičům zřejmé.

4. Kontrolní písemné práce a další druhy zkoušek rozvrhne učitel rovnoměrně na celý školní rok, aby se nadměrně nenahromadily v určitých obdobích.

5. Písemná práce nemá trvat déle než 25 minut. Plán zkoušek koordinuje třídní učitel. V jednom dni mohou žáci konat pouze jednu zkoušku uvedeného charakteru.

6. Vyučující zajistí zapsání známek také do třídního katalogu a dbá o jejich úplnost. Do katalogu jsou zapisovány známky z jednotlivých předmětů na vysvědčení, udělená výchovná opatření a další údaje o chování žáka, jeho pracovní aktivitě a činnosti ve škole.

7. Pokud je hodnocení žáka stanoveno na základě písemných nebo grafických prací, vyučující tyto práce (rozhodující pro klasifikaci) uschovávají po dobu, během které se klasifikace žáka určuje nebo ve které se k ní

mohou zákonní zástupci žáka odvolat - tzn. celý školní rok včetně hlavních prázdnin, v případě žáků s odloženou klasifikací nebo opravnými zkouškami až do 30.10. dalšího školního roku. Opravené písemné práce musí být předloženy všem žákům a na požádání ve škole také zákonným zástupcům.

8. Vyučující dodržují zásady pedagogického taktu, zejména:

- nehodnotí žáky ihned po jejich návratu do školy po nepřítomnosti delší než jeden týden,
- účelem zkoušení není nacházet mezery ve vědomostech žáka, ale hodnotit to, co umí,
- před prověřováním znalostí musí mít žáci dostatek času k naučení, procvičení a zažití učiva,
- prověřování znalostí provádět až po dostatečném procvičení učiva.

9. Třídní učitelé (případně výchovný poradce) jsou povinni seznamovat ostatní vyučující s doporučením psychologických vyšetření, které mají vztah ke způsobu hodnocení žáka a způsobu získávání podkladů. Údaje o nových vyšetřeních jsou součástí zpráv učitelů (nebo výchovného poradce) na pedagogické radě.

7. Podrobnosti o komisionálních, opravných a dodatečných zkouškách

Komisionální zkouška

1. Komisionální zkouška se koná v těchto případech:

- při konání opravné zkoušky (do konce příslušného školního roku)
- při přezkoušení žáka (do 14 dnů od doručení žádosti)

2. Komisi pro komisionální přezkoušení jmenuje ředitel školy; v případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitel školy, jmenuje komisi krajský úřad.

3. Komise je tříčlenná a tvoří ji:

- a) předseda, kterým je ředitel školy, popřípadě jím pověřený učitel, nebo v případě, že vyučujícím daného předmětu je ředitel školy, krajským úřadem jmenovaný jiný pedagogický pracovník školy,
- b) zkoušející učitel, jímž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu,
- c) přísedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.

4. Výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení. Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním. Výsledek přezkoušení se vyjádří slovním hodnocením nebo stupněm prospěchu. Ředitel školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. V případě změny hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení.

5. O přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy. Za řádné vyplnění protokolu odpovídá předseda komise, protokol podepíší všichni členové komise.

6. Žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán jmenující komisi náhradní termín přezkoušení.

7. Konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitel školy v souladu se školním vzdělávacím programem.

8. Vykonáním přezkoušení není dotčena možnost vykonat opravnou zkoušku.

9. Třídní učitel zapíše do třídního výkazu poznámku o vykonaných zkouškách, doplní celkový prospěch a vydá žákovi vysvědčení s datem poslední zkoušky.

Opravná zkouška

1. Opravné zkoušky konají:

- žáci, kteří mají na konci druhého pololetí nejvýše dvě nedostatečné z povinných předmětů (s výjimkou předmětů výchovného zaměření) a zároveň dosud neopakovali ročník na daném stupni základní školy,
- žáci devátého ročníku, kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou výchovných předmětů.

Žáci nekonají opravné zkoušky, jestliže neprospěli z předmětu s výchovným zaměřením.

2. Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku, tj. do 31. srpna. Termín opravných zkoušek a konzultací žáků s příslušnými pedagogickými pracovníky stanoví ředitel školy na červnové pedagogické radě. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou komisionální.

3. Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitel školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku, popřípadě znovu do devátého ročníku.

4. Žákovi, který konal opravnou zkoušku, se na vysvědčení uvede datum poslední opravné zkoušky v daném pololetí.

5. Třídní učitel zapíše do třídního výkazu žákovi, který konal opravnou zkoušku:

Vykonání opravné zkoušky (třídní výkaz – poznámka)

Žák vykonal dne opravnou zkoušku z předmětus prospěchem

Nedostavení se k opravné zkoušce (třídní výkaz – poznámka)

Žák se bez řádné omluvy nedostavil k vykonání opravné zkoušky, čímž jeho prospěch v předmětu zůstává nedostatečný

6. V odůvodněných případech může krajský úřad rozhodnout o konání opravné zkoušky a komisionálního přezkoušení podle § 52 odst. 4 ŠZ na jiné základní škole. Zkoušky se na žádost krajského úřadu účastní školní inspektor.

Dodatečná zkouška

1. Dodatečné zkoušky konají:

- žáci, kteří měli v 1.pololetí školního roku velmi vysokou absenci v předmětu (více jak 50%) a nedostatek podkladů pro jejich hodnocení na pololetním vysvědčení
- žáci, kteří mají z vážných zdravotních důvodů nastavené úpravy v docházce do školy

2. Dodatečné zkoušky probíhají dle uvedených pravidel:

- při nehodnocení se klasifikace za první pololetí obvykle odloží nejpozději do konce února (ve výjimečných případech do konce března). Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.
- rozsah učiva k dodatečné zkoušce určí vyučující a schválí ředitel školy
- v obou případech, kdy se tato zkouška koná z učiva za celé pololetí i za kratší klasifikační období, je výsledek zkoušky důležitým podkladem pro hodnocení za dané pololetí, ale přihlíží se i k předchozím výsledkům žáka v daném pololetí a předmětu
- zkoušku skládá žák před komisí složenou z vyučujícího daného předmětu, dalšího vyučujícího z daného druhu školy a z asistenta, na kterého je žák zvyklý
- zkouška probíhá v soukromí učebny bez rušivých vlivů a bez přítomnosti dalších osob
- zkouška a podpora žákovi odpovídá jeho běžným způsobům vzdělávání (podpora AP, více času na zpracování apod.)- vždy vycházíme z individuálních potřeb a možností žáka
- o zkoušce se sepíše protokol, do kterého se uvede jak výsledek dodatečné zkoušky, tak celkové hodnocení za dané pololetí (pokud jde o hodnocení pololetní).

C. Zrušovací a závěrečná ustanovení, účinnost pravidel pro hodnocení žáků.

Zrušuje se: předchozí verze přílohy školního řádu – pravidla pro hodnocení žáků ZŠ ze dne 11. 6. 2024.

Tento řád nabývá účinnosti dnem 1. 9. 2025, po schválení školskou radou.

V Hradci Králové dne 12. 5. 2025

Mgr. Monika Bourová
ředitelka školy